בעזהי"ת

על התורה ועל העבודה

פרשת כי תבוא

תשע"ט - גליון תשע"ג

והיה כי תבא כו' (כ"ו, א'). נראה לפרש דהנה יש שני מדריגת צדיקים, יש צדיק עובד ד' מיראה כל ימות החול ובהגיע שבת קודש ניתוסף עליו קדושה יתירה שעובד מאהבה, כי בחינת שבת היא אהבה ובא יבא הצדיק במדריגת אהבה: ויש צדיק שגם בימי החול עובד ד' באהבה וזה הצדיק נקרא בשם שבת כדאיתא בזוהר הקדוש (ח"ג כ"ט א') תלמיד חכם נקרא שבת, והיינו כי שבת היא בחינת אהבה. והצדיק הזה גם כן תמיד בבחינה הזאת לכן גם כן נקרא שבת: וזהו שאמרו חז"ל (שבת קי"ח א') כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים, רצה לומר הצדיק שהוא תמיד בבחינת אהבה והוי כמענג עם השבת שמתענגין זה עם זה, כי הוא תמיד בבחינת אהבה כמו השבת. נותנין לו נחלה כו', רצה לומר נחל ה' הוא הנחל העליון אשר משם מושך הצדיק השפע לישראל: וזהו דמצינו באליהו נביא ז"ל (מלכים א' י"ז, ה' – ו') וישב בנחל כרית והעורבים מביאים לו לחם: ולכאורה למה בחר ד' בעורבים שהם אכזרים על בניהם שהם יביאו לו לחם, ועל פי דברינו הנ"ל כך פירושו וישב בנחל, שהיה ממשיך השפעות מנחל העליון: ודרכי העורבים הם הקליפות לטרוף טרף ההשפעות, אלא העובד ד' מאהבה גם הם ישלימו ויסכימו עמו לבלתי יגעו בהשפעה. וזהו רמז שהעורבים הביאו לו לחם, רצה לומר שגם הקליפות הסכימו עמו. וזהו כל המענג כו' נותנים לו נחלה כנ"ל להמשיך השפעות מנחל ה', בלי מצרים, רצה לומר בלי שום קטרוג ומונע* וזהו כי תבא לשון יחיד, דהיינו כשיהיו כל ישראל באחדות* אשר ד' אלקיך, רצה לומר שבכללות ישראל יש שני הבחינות הנזכרות לעיל אהבה ויראה* ד' הוא אהבה ואלקים הוא דין הוא יראה, אז כשתהיו כולם באחדות נותן לך נחלה וירשתה, רצה לומר אז יהיה הנחל ה' בידך להמשיך השפעות קדושה וברכה לכל ישראל*: ספר נועם אלימלך

במדרש תנחומא כי מרע"ה ראה שלא יהי' מצות ביכורים בגלות תיקן ג' תפלות בכל יום. ופי' מו"ז ז"ל כי מצות ביכורים היא ליתן את הראשית מהכל להש"י וכן התפלות בשינוי הזמנים ערב ובוקר וצהרים כו'. כי הכל תלוי בהראשית כמ"ש ז"ל טוב אחרית ד' כשהוא מראשיתו טוב. וכן מראשית השנה נידון מה יהי' בסופה אינו דווקא בר"ה רק כל שינוי ודבר חדש נמשך הכל אחר הראשית. וכל דבר בראשיתו צריך שמירה. כי בתחילת שבא הדבר מן השורש אל האדם עומד לחסרון. וגם כי כל המקבל צריך שמירה שלא יבא לידי גבהות לכן כל מי שיש בו בחי' ראש צריך שמירה. והעצה היא קבלת מלכותו ית' להתדבק בו ולהחזיר אליו הראשית לזכור כי הכל שלו. לכן מיד שבאו לארץ הי' המצוה ביכורים. וכן בפרט בכ"ד שע"ז כ' בראשית ברא פירשו ז"ל בשביל תורה וחלה כו' כ"ד שנקרא ראשית שזה קיום העולם כנ"ל לכן נסמכה פרשת ביכורים לזכירת עמלק דכ' ראשית גוים עמלק לכך א' עדי אובד כנ"ל שמהראשית עומד להיות אובד [כמ"ש נגד שמי' אבד שמי' כשאינו בטל לשמו ית' ולכבודו כמ"ש על עמלק שאין שמו ית' שלם עד שימחה שם עמלק שמתנגד לשמו ית' כנ"ל]. אבל בנ"י ע"י שנותנין הראשית להשי"ת יש להם אחרית כנ"ל. וחז"ל דרשו מרשית שנה שרשה בתחילתה כו'

סיפורי צדיקים

בימי הסליחות שאומרים סליחות לפי שהם ימי סליחות וזה מתנה טובה שניתנו ימי הסליחות קודם ר"ה שיהיו מוטהרים בר"ה, ויוכלו א"ע לעזור ובפרט אותן שהמה ביד לבם שאין להם שום עצה להוציא א"ע ממה שהמה אסורים, וזה הוא שנאמר כי עמך הסליחה, למען תורא:(החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

רבינו זצ"ל אמר כי יכול להחיות מתים, אבל הוא רוצה יותר להחיות חיים: ספר אמת ואמונה - קאצק

אמר לחתן שבא אליו קודם החתונה לקבל ברכה ממנו מפני מה בחרו בלשון הרי את מקודשת לי ולא בשאר לשונות הגמרא מיועדת, הרי את לי לאנתי, אלא רמזו בדבריהם הקדושים שהאדם צריך לכנוס בענין זה בקדושה ובטהרה ואם לאו ח"ו השאול ואבדון אינם די לו: ספר אמת ואמונה - קאצק

מה שאוכלים דגים בשבת כי שאר בעלי חיים יש להם מצות שחיטה, מליחה ולדגים אין שום מצוה, ולזאת אנו עושים לזה המצוה שאוכלים אותם בשבת: ספר אמת ואמונה - קאצק

בס' גאולת ישראל (סי' קמ"ז) אמר הרה"ק (הרר"פ מקאריץ ז"ל) שרבוי אכילה הוא רק יצה"ר, וזו שקר לאמר שמה שיאכל יותר יחי', והראי' ר' ליב שרה"ס ור' י"ש שחיו ע"ב שנה או ע"ד שנים עכ"ל:(א"ה לפי זה אפשר שהרה"ק ר' ליב שרה"ס ז"ל הי' גם אצל הבעש"ט ז"ל שנפטר שנת תק"ך, והרה"ק ר' ליב שרה"ס ז"ל נפטר שנת תק"ן כנ"ל ואז הי' לו יותר משבעים שנה נמצא שבשעה שנפטר הבעש"ט הי' כבר הרה"ק ר' ליב שרה"ס בן ארבעים ויותר: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

הכל כמ"ש לעיל כי ע"י ההכנעה להש"י יש קיום להראשית וכלל הדבר כל הארה שמביאה בושה והכנעה לאדם הוא דבר של קיימא: ספר שפת אמת - תרל"ד

את ה' האמרת וגו' וה' האמירך וגו'. פירש רש"י שהוא לשון תפארת עיין שם, כתיב (ישעיה מ"ט, ג') ישראל אשר בך אתפאר, וכתיב (איכה ב', א') תפארת ישראל, ואמר אלוקי רב ב"ש, שהקב"ה אינו יכול להתפאר, כי מי יוכל להבין עצמותו, לכן מתפאר עצמו בבניו, כמו שמתפאר עצמו האב בבניו, כן היה האהבה להאציל בני ישראל, כדי לקבל מהם התפארת, נמצא התענוג נתגלה בזה ההתפארות: (כתבי קודש דף כ"ד ע"ג) ספר בעל שם טוב

והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלקיך (כ"ח, א'). יבואר על פי מאמר חכמינו ז"ל (זוה"ק ח"ג קכ"ו, א') בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב 'שובו בנים שובבים', ובאמת כל איש ישראל זוכה לפי מדריגתו לשמוע זה הקול, וכמאמר רבותינו ז"ל (מגילה ג', א') אף על גב דאיהו לא חזי מזלייהו חזי, ומזה הקול בא התעוררות תשובה לכל איש ישראל בכל יום.
וזהו שאמרו רבותינו ז"ל (חגיגה ט"ו, א') חוץ מאחר, כלומר את אחר אינו מעורר זה הקול לשוב בתשובה, רק אם יתעורר מעצמו לשוב בתשובה יקבלו אותו, אבל זה הקול אינו מעורר אותו לשוב בתשובה, כי הוא היה למעלה ולא שב, לכך צריך להתעורר מעצמו בתשובה, אבל את כל ישראל חוץ כו' מעורר זה הקול לשוב בתשובה.

ועבדות השם העיקר ע"י שמחה, כדאי' בספרים, כי בשמחה תצאו, ע"י השמחה יכולים לצאת מן המיצר. ואי' שבת זמן שמחה, ישמחו במלכותך כו', ויכול להגיע לעבדות השם. וכתיב עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה, אולי הרמז על ימי אלול, הכנה ליום המעשה ר"ה, זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון. וע"ז נרמז בקול שמחה, הבינה תגדל מן המעשה. זה אלול זמן בינה. וע"י עבדות השם בשמחה, באו לפניו ברננה, זה ר"ה יומא דצלותא. (בית ישראל תבא, תש"כ, בד"ה אי'): ספר קול שמחה - מועדים

אא"ז מו"ר ז"ל הגיד בשם הרה"ק מפרשיסחא ז"ל על הפסוק ולא נתן ה' לכם לב לדעת כו' עד היום הזה. כי כל הניסים ונפלאות שעשה עמהם הש"י. מ"מ הואיל והי' שלא ע"פ הטבע הי' רק לשעה. אבל אחר שגמר להם כל התורה ונעשה מכל ההתנהגות תורה נעשה מזה בנין קבוע לדורות עכ"ד ז"ל. והוא ענין היום הזה היינו התלבשות כל ההארות במעשים טובים שמכל מעשיהם נעשה תורה. והוא באמת עיקר הזכות הגדול לבנ"י בקבלת התורה כי התורה אין לה שיעור כמאמר ונעלמה מעיני כל חי. רק שבנ"י זכו להלביש התורה שמכל מעשיהם נעשה לבוש לאור התורה בתורה ומצות שבתורה זו שלפנינו. והבן. וזה י"ל ג"כ ה' האמרת היום פי' שנעשה מעשרה מאמרות תורה שלימה כמ"ש במ"א ענין ע"מ וע' הדברות: ספר שפת אמת - פרשת כי תבוא שנת תרל"ה

וזהו 'והיה אם', 'והיה' לשון שמחה (ב"ר מ"ב, ג'), 'אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך', היינו הקול מלמעלה המשמיע בכל יום, היינו הבת קול כנ"ל המשמיע בכל יום לשוב בתשובה: ספר קדושת לוי

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך. כי יש ברכה שאין המתברך יכול לקבל והקב"ה שומר את הברכה. ובוודאי מכל דבר טוב נשאר הברכה. וכשהוא אינו מוכן לזה יתן לו הקדוש ברוך הוא לעת הראוי או לפעמים בעוה"ב כשא"י לקבלו בעוה"ז מול זאת נאמר והשיגוך. [וכמדומה לי כי שמעתי כזה בשם הרב מפרשיסחא ז"ל]: ספר שפת אמת - תרל"ה

תחת אשר לא עבדת וגו' בשמחה ובטוב לבב וגו'. שמעתי ממורי זלה"ה בשם הבעל שם טוב זלה"ה, כשראשי הדור הם בשמחה, הוא מעורר שמחה לכל העולם: (דברת שלמה פרשת שמיני) ספר בעל שם טוב עה"ת

הבכיה הוא רעה מאוד, שהאדם צריך לעבודו) בשמחה, רק אם הבכיה הוא מחמת שמחה, אז טובה היא מאוד: (צוואת הריב"ש דף ו' ע"א) ספר בעל שם טוב פרשת כי תבוא אות ז'

בס' מדרש פנחס החדש (סי' כ"א) הרב (הרה"ק הר"ר פנחס ז"ל מקארץ) ז"ל נתראה עם הר"ר ליב בן שרה, בשעת פרידתן אמר לר' ליב סעו לשלום הגם מיר פארגלייכען זיך נישט, אתם כוונתכם לש"ש וגם אני כוונתי לש"ש וא"כ הכל אחד הוא עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש - רבי לייב שרה'ס

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' מרדכי דוב מהארניסטייפל ב"ר משולם זושא, כ"ב אלול תרס"ג
[זקיני הגה"ח ר' מרדכי ליב סאראקא זצ"ל היה חסיד נלהב ומשב"ק להגה"ק מהורנוסטייפל זצוק"ל]
הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק ב"ר פינחס, השרף, כ"ג אלול תקפ"ו
הרה"ק ר' ישראל מאיר הכהן מראדין ב"ר אריה זאב, כ"ד אלול תרצ"ג
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" years 5769, 5770, 5775, 5778,
And the new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689